

כך:

מג'ז ע"ש

ה

הו

אישקבוב'ה [אישקבוב'ה]. מטאטו לבד.

ס. גאון

אל (המשׁרֵךְ)

ו' ה' ה' ה' ה' הא ר' ש' א' ר'
ונחמהיה. וא' דתני מס' קון
בבב' ל'
ובכטניןיא הא הדש בשבי
כלים ב' נולד. וה' הא דתני

“אין מוציאין את הקטן ואת הולך ואה ספר תורה להה”ר ובית היל “מהירין אמר דשמעת להו לבית שמאי הזאה טלטל מי שמעת להו וטלטל גופיה לאו משום הזאה היא; ואף רב סבר לה להא דרבנן דאמר רב זמר שלא ייגב והוא טלטל שלא לצורך ואסור טעמא שלא ייגב אבל לצורך גוף ולצורך מקומו מותר אין והוא רב כהנא איקילע לבי רב ואמר איזתו ליה שותא לכהנא ליתיב עלייה לאיסור לצורך גוף אין לצורך מלכוד המכונה לאו ריבון והא כי עית אמא הטעם מהמה לאצל הוה רב סדרויה באשמה אתה לקמיה דרבנן אמר ליה זאת לי אחרניא חזו לאו רוחן איזו לי נמי לאו רוחים סבירוא לך ^{לכט} עלמא שרי לדירך אסיך אמר יש אмар רב מכבדות של מילחא מותר לטלטלני כי אליעור אומר אף של תמורה במא依 עסקין קומונו בהא לימה רב של תמורה לא ואה רב ה צלול בהא לימה ר' אליעור אף של תמורה וכון אמר רב כי אליעור: **מתני**^ט כל הכלים עזוזין ובבד שיזהו עוזין מעין מלאכה שברי חביבת שברי וכוכית לכנות ביהן את פי הפק עוזין מעין מלאכתן שברי עיריבה לזכוק לתוכן בין שמן: גמ’ אמר רב יהודה אמר שמואל דמר סבר מעין מלאכתן אין מעין מלאכה זו מלאכה אחרית אבל נשברו בשבת דברי הכל נמי אביהן מותר מותיב רב זוטרא ^ט מסיקין דנסברו אימת אילימא דנסברו מערב יומם לאו ביום טוב וקתרני מסיקין בכילים ואין י איתמר הוי איתמר אמר רב יהודה אמר בכת דמר סבר מוקן הוא ומיר סבר נולד הו ארין הויאל והובנו למלאכה מבудו יומם תני חדיא כבירי כלים ותנייא אידיך ^ט כשם שמסיקין בכילים איזיך אין מסיקין לא בכילים ולא בשברי כלים זו הא רב נחמה ^ט אמר רב נחמן “הני לבני שטוליניהם דחו למשגנא עלייוו שרוגינוו ודאי חרטם קתנה מותר לטלטל בחצר אבל שמואל הוי לטעמיה דרבנן הוה קאיל בירתקא דמחוזא מעונייה שקל הספה ואה מכבר לה רמו ביה רבנן עירוי מינימר נמי מגורי אילו בחצר הויא מי לא ההכא נמי חזיא לדידי אמר רב יהודה אמר מותר לטלטל בשבת תניא נמי הביי מגופה טלטללה בשבת ולא ^ט יספוח ממנה שבר לכוסות המכטה ואם ורקה באשפה אסיך מתקיף לה רב לגולםיה ה”ג דאסיך ^ט אלא אמר רב פפא אם

חא רבי נחמייה. לדכפלים ניס לדין
כדי יימלן חילן גנווק מסיטו
סרגילן צחול לדמפלטס בפלק זמס
מדליקין (עליל נז.), והאי גמי לין
רגיל בחמלן בלעוויזו: ורבא אמר
אפיילן ברה"ד. ובאיי דנטצ'ו
גע"ס קומלן דלי' זנטצ'ו זנטצ'ם
סומולן בפלק נוועלן (נקון דז קמץ):
ליכטן היית ליש מוקנדס וככל שבן נולד:
הס

לא אמר ממה איזו שמא לא באה
אמר להו שקולו שותא מקמי
מרי בר רחל הוה ליה ההייא בא
מהו לטטולו נינו אמר ליה שריר
אמר ליה גלית אדרעהיך רכברב
רבי אבא אמר רבי חייא בר א
בשבת אבל של תמרה לא וא
אלימא לזרוך גוף ולזורך
רכברא סבירא ליה אלא מהח
אנ לעולם מהחמה לצל אימא
הניטלין בשבת שבריחן ניטל
עריבה לכוסות בהן את פי ו
רבי יהודה אומר בלבד שהיוה
מקפה ושל זוכית לצוק לה
מחליקת שנשברו מערב שב
אחרת לא ומර סבר אפילו מע
מוחתרין הויל ומווכני על ו
בכלים ואין מסיקין בשברי כ
טוב עצם בעלמא נינחו אל
מסיקים בשברי כלים אלא
שמואל מחלוקת שנשברו בעי
אבל מערב שבת דבר הכל מורה
מסיקין בכלים ואין מסיקין כי
כך מסיקין בשברי כלים ותנייא
הא רבי יהודה הא רבי שמיע

בו א מוי פ"ג מ"ט מס' נטול
 י"ו ט"ט לאלה כ"ד סמג נ"ב
 עה טומ"ע ט"ז ט"מ טינן תקי' ג: ג
 קטע ב: ג
 בו ב מוי פ"כ"ה מס' נטול
 שטן לתל לאלם כ"ב סמג נ"ב
 סס טומ"ע ט"ז ט"מ טינן תקי' ג: ג
 קטע ב: ג
 בה ג מוי פ"כ"ה סס קטע ב: ג
 נ סמג סס טומ"ע ט"ז ט"מ:
 קטע מ: ג
 בט ד מוי פ"כ"ה קטע ב: ג
 סס קטע ב: ג
 סס טומ"ע ט"ז ט"מ טינן תקי' ג: ג
 קטע ג: ג
 ל ה מוי פ"כ"ה סס קטע ב: ג
 ווטומ"ע ט"ז ט"מ טינן תקי' ג: ג
 קטע ג: ג
 לא ז ח מוי צ"ס ס"ג
 טומ"ע ט"ז ט"מ טינן תקי' ג: ג

הגהות הגר"א

[א] נ"מ' נעלם ממחמת נס
נ"ב ג"י סגנוןיס ול"ה כל"ר
סדייל ניש לדבר שמל
מתכוין מותך:

מוסף ראשון

רְבִיעֵי חַנוֹת

זה שאמור רב שקהל
שייא מקין כהנא,
שייא, שייאו, והיא קורא
בדמותם מבעל בצל
בטל שרתו, והוא חילב
ר' רשות, ברכות וירושת
עליו בו בשוחנת תפיש
ושתאה היא שתחאה.
מכבדה, מטהה שמכבד
כבודת בין, וזה גורן
פדורות, י' כסותה,
בגון כוים וכחות. מהנוגע
שבירין ניטלן גמלטן
בל הילאים ניטלן גמלטן
ובכל דבר שמיין עזין
מלפאה וכו'. ר' הרודוס
אמור ובלבד שהר' מעדן
ותתיק כשבשרבו מע'ש.
הוא אויבם במרבם מהר'
יום ואינו כונד בשבעה.
ני' אדא סדר כליכלים